

stemmer aldrig med Mindretallene, men kun med Majoritetene; men for at see, af hvem Mindretallene bestaae, og naar jeg da seer, at de bestaae af Medlemmer, der pleie at udtale mine Ansuelser her i Salen, saa vil jeg følge dem ogsaa i dette Stykke. — Nu vil jeg til Slutning bemærke, at naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds har sagt, at Theatret er et Statsgiemed og aldrig kunde blive et kommunalt Giemed, saa anseer jeg dette for en stor Misforstaaelse. Gjennemgaaer man Theaterforholdene fra de tidligste Dage, vil man nemlig see, at de netop altid have været kommunale Forhold, og at det altid har været Kommunen eller de enkelte Byer, som have sørget for, at slige Anstalter som Theatrene bestode (Stemmer: Hvor?) Hvor? i mange Stæder (Stemmer: Hvor?) Hvor? I Rom; var dette maaskee ikke en By, og var det ikke netop der Embedsmænd, der bleve udnævnte hvert Aar, der sørgede for det Slags Anliggender? Det ærede Medlem har modsagt sig selv paa en ganske mærkelig Maade. Han kom, ved at tale om de Gager, der gives ved vort Theater, til at sige: Sammenlign Gagerne ved vort Theater med de umaadelige Lønninger, der gives hen til Sangere i andre Lande. Det var en Udtalelse, jeg var overordentlig glad ved at høre; thi det ærede Medlem kan ikke nægte, hvorledes der end skal dømmes om disse Forhold, at, naar man gaaer hen og hører en Sanger eller en Sangerinde i et Syngeſpil, og hører der Jubel, som ledsager disse Præstationer, saa maa man, naar man i det Hele skal bedømme denne Sag som en aandelig Præstation, sige, at der er næsten noget Dyrisk i disse Hyl, og at der næsten ikke er nogen sund Tante forbunden med, at de samme Menneſker, som kunne sidde og see roligt paa den meest udmærkede reciterende Fremstilling, — og jeg skal indrømme, at der paa vor Skueplads bliver givet de fortræffeligste Scener — ikke kunne blye sig for at lade sig rive hen til, saa at sige baade med Hænder og Been, at give deres Bisald tilkjende ved en saadan Leilighed. Der see vi altsaa, at det ikke blot er aandelige Interesser, der er Tale om, men om en Fornøielse, som er — det vil sige, af det Slags Fornøielse — udmær-

ket god efter et godt Middagsmaaltid Kl. 6, idet man saa gaaer hen for at faae sine Lunger ryste, og en god Motion ved at klappe i Hænderne Kl. 7. Dermed siger jeg aldeles Intet imod de øvrige Præstationer — ja, naar man kommer ind paa dette Omraade, er det næsten ikke til at undgaae at bruge en heel Hoben fremmede Ord; „Theater“ er jo ogsaa et fremmed Ord. — Jeg indrømmer, at jeg lider under et Tryk ved at skulle leve her i Hovedstaden og dog være med til i dette Thing at udtale mig, som jeg har gjort, men jeg haaber, at enhver dygtig Kunstner, som ogsaa kan sætte sig en lille Smule ind i vor Stilling og bømme over de Pligter, vi i denne Stilling have at varetage ligeoverfor Landets Læve i det Hele, ikke vil misthyde mine Udtalelser. Ligesaavist som der her i Kjøbenhavn for Musikens Vedkommende, af et Par Foreninger her, der ikke modtage en eneste Stilling af Staten, hdes udmærkede Ting, som jeg anseer for en virkelig aandelig Nydelse, ligesaavist maa man indrømme, at der ved Siden af de udmærkede Skuespillere, som optræde paa den kongelige Skueplads og ogsaa paa de andre Skuepladse, hvor der er Nogle der fuldkomment kunne staae ved Siden af hine, findes Enkelte ved selve det kongelige Theater, der ærligt talt ere under al Kritik. Det vide Folk meget godt, thi der er Skuespillere, over hvis Spil man i det Dieblis, man hører dem tale — jeg veed ikke, hvem der har ansat dem — er berettiget til hvad enten det er Sørgeſpil eller Hystſpil der opføres, ikke fordi de ville være morsomme, men fordi de i sig selv ere morsomme, at udbryde i Latter. Saaledes er der ogsaa paa den kongelige Skueplads ansat Folk, som ikke burde være der, og det vide de udmærkede Skuespillere meget vel; netop de kunne mindst være tjente med at sættes i Stygge ved at bringes i Forbindelse med disse Meteorer, som nærmest ere til Fornøielse for Rigsmænd, disse omreisende Sangerinder, der af Naturen have faaet en smuk Stemme og saa gjøre alle mulige Kunstter med den, en Art svensk Gymnastik. Slige Kunstter og den virkelige Kunst bør ikke bringes i Forbindelse med hinanden. — Jeg skal nu komme ind paa et Punkt, hvor jeg er sikker paa, at det ærede